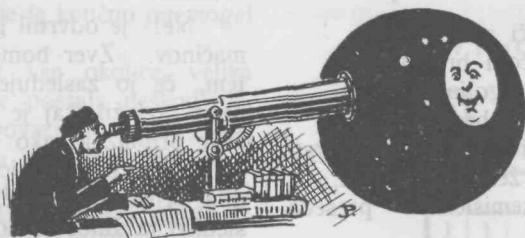

Brala sta Peterček in oče te vrstice profesorjeve, in Peterčku je prišlo takoj na misel, kaj je bral v Zgodbah svetega pisma o koncu sveta, ki ga je Gospod Jezus popisal takó: »Kmalu po stiski tistih dni bo solnce otemnelo, in luna ne bo dajala svoje svetlobe, in zvezde bodo padale z neba, in nebeške moči se bodo gibale. Znamenja bodo na solncu in luni in zvezdah, in na zemlji bo stiska med narodi zavoljo strašnega šumenja morja in valov.«

Iznova je obšel Peterčka prečuden strah ob tem spominu, in silno je spet zahrepenel po lepi zemlji. Proseče je zapisal pod profesorjeve besede to svojo željo: »Stric! Vrnimo se rajši na zemljo! Tam doli je tako lepo, in name čaka mamica v skrbeh.«

Kot da hoče brz ugoditi Peterčkovi želji jo pocedi stari profesor nizdol po hribu, in sicer ravno na nasprotni strani, kot so prišli nanj — torej na oni strani, ki je ni obsevalo solnce, ampak je bila več ali manj gosta tema. Ne smete se čuditi, ako čujete, da jo je stari profesor pocedil. Izginil je namreč tako hitro, kot da ga nese veter. Pa ne le on, ampak tudi Peterček in oče sta jo ubrala za njim, kar se je dalo.

(Nadaljevanje.)

✉ Mladinski novičar. ✉

Ta je bil pa kavelj! To, kar zdaj povem, se sicer ni zgodilo v Sloveniji, ampak daleč v starem in slovečem mestu Würzburgu, pa je vseeno vredno, da se zve. Te dni sta se bila namreč splašila konja, vprežena v težak voz, pa sta drvila naravnost proti reki Meni. To je opazil enajstletni deček neke vdove, Brust po priimku, pa je skočil zadaj na voz, preplezal zaboje in vreče, pograbil povodce ter dosegel z vsem naporom, kolikor ga je zmoglo njegovo telo, da sta se ustavila konja tik pred strmim bregom. Vsakdo je moral občudovati pogum tega odločnega fantiča in njegovo prisotnost duha.

Tudi deklice so včasih junaške, če je sila. Ni še dolgo temu, ko se je tam pri Parizu zgodilo to-le: V nekem stanovanju je nastal ogenj opolnoči, ko staršev še doma ni bilo. Devetletna deklica je prva opazila nesrečo. Hitro je potegnila dva mala brata iz postelje, pa odhitela z njima po že gorečih stopnicah dol. Nato je šla in zbudila še druge ljudi. Na ta način je rešila petnajst ljudi, ki bi se bili morda zadušili.

Modrost v pogovorih domačih in tujih.

Mož.

Tisti je mož, ki sebe vladati zna.
Moža spoznaš po njegovih prijateljih.
Moža spoznaš po govorjenju.
Kakršen mož, taka beseda.
Moža ne smeš meriti z vatlom.
Majhen mož dela včasih veliko senco.
Tak kot moder mož velja, ki o pravem času govoriti zna.
Tudi umen mož se včasih spotakne.
Umen mož in zlato je povsod v čislih.
Umen mož in staro orožje se le v sili rabi.
Moder mož nikoli ne pravi: Bi ne bil pričakoval!
Najrazumnejši mož se lahko kaj od norca nauči.
Mož, ki hoče, stori več ko deseteri, ki morajo.
Pri starem možu išči svetov!
Mož brez volje je čoln brez vesla.
Mož moža le enkrat goljufa.
Mož brez brade, konj brez grive.
Mož ni človek, dokler ga žena ne krsti.
Mož je glava ženi, žena krona hiši.
Mož-beseda brez premisleka — preseda.

Reki.

Bodi mož!
Mož - beseda biti.
Cel mož.
Pravi mož na svojem mestu.
V za-mož dati = omožiti.

Drobiž.

Ena izmed grozot indijskih goščav.

(Konec.)

Ženske so v smrtnem strahu izprevidele vso nevarnost, ki je pretila njim in njih malim otrokom. Ker niso videle nikake druge rešitve, so se z nadčloveškim pogumom zagnale proti zverini, in začel se je neenak, brezupen boj na življenje in smrt. Razkačeni tiger je pričel biti in hlatasti na levo in desno, in v naslednjem trenutku sta že ležali na tleh dve ženski, ki jima je pregrizel vratove, dočim se je mati dojenčkova obupno borila še za

trenutek, dokler se ni tudi ona zgrudila z otrokom.

Zver je nato mirno počepnila, zgrabila v svoje šape mrtvo truplo dojenčkovo ter ga pričela mesariti.

Deček pa, ki je bil z drugimi vred v koči, a ga zver k sreči ni opazila, je porabil zmešnjavo, ki je trajala med borbo, se skrivoma izmuznil na prosto, stekel proti vasi in jo v trenutku spravil na noge s svojim poročilom. Toda preden so ljudje oboroženi prispeli do koč, je zver že izginila. Trupli dveh žensk je napol požrla, ostanek dojenčka pa je odnesla s seboj.

Profesorja Rock, ki se je s puško v roki pridružil zasledovalcem, je ta prizor, ki se mu je nudil v koči, nepopisno pretresel: »Sledimo in uničimo zverino takoj brez odlašanja!« je ogorčeno vzkliknil.

»Ne!« je odvrnil glavar tamošnjih domačinov. »Zver bomo uničili, toda ne s tem, če jo zasledujemo!« Profesorju je nato razložil, kaj je bil povod, da se je zver priplazila tako blizu vasi: profesor jo je namreč s svojo četo, kateri je sledila, privabil do koč, kar je imelo za posledico ta žalostni dogodek. Vlada Združenih držav je sicer prišla do dragocenega semena, toda na račun življenja štirih nedolžnih domačinov. Obrnil se je potem glavar k zbranim domačinom, jim dal nekaj kratkih navodil, nato pa nadaljeval:

»Tiger je zdaj okusil človeško kri in se ne bo nikoli več zadovoljil z mesom, ki mu ga nudijo gozdovi. Skril se bo nekje v grmovje v bližini naše vasi in bo neprenehoma prežal na nas. Toda ujeli ga bomo — bila nam sreča mila — ujeli ga bomo prav kmalu! Zver bo spet postala gladna, in ker vé, kje je pustila ostanke svoje hrane, se bo kmalu spet povrnila semkaj, da v tej koči dokonča svoj obed. In tukaj ga bomo dobili, morebiti prej, nego se zasvita jutro.«

Nato je modri glavar uredil vse potrebno, da je pretvoril koč v past za krvoločno zverino. V zemljo so zabili močne kole in spletli umetno zanko, tako da bi se žival, kadar bi spet prestopila mala vrata, morala dotakniti skrivne

vrvice, izprožiti malo kljukico in zapreti s tem sama za seboj vrata. Ostanke nesrečnih žensk so torej zbrali in jih postavili v najoddaljenejši kot koč, pred nje pa postavili ograjo, tako da bi tiger sicer lahko videl meso, toda doseči ga ne bi mogel.

A tigra dotično noč ni bilo. Očividno je dovolj utešil svojo lakoto in je mirno prebavljajoč zadovoljen zaspal kje v gozdu. Domačini so se prihodnjega dne skrbno izogibali koč, da ne bi vzbudili kakega suma zverini. Ko pa je pretekla naslednja noč in so se zasledovalci v zgodnjih jutranjih urah približali koči — je bil tiger ujet.

Grozno je rjul in se zaletaval v stene — strahovita je bila njegova besnost. Domačini pa niso čakali na profesorja, da pride s svojo puško, ampak so tigra skozi odprtine med koli toliko časa zbadali s sulicami, da se je končno onemogel zgrudil na tla.

Strah in trepet vse okolice, velika »betičasta noga«, je postala neškodljiva. Krvoločna zver je povzročila dokaj gorja, a končno je tudi za njo prišel konec.

Koliko sladkorja pojedó ljudje? Po mednarodni statistiki o porabi sladkorja na svetu pojedó največ sladkorja v Združenih državah. Še pred 100 leti je porabil vsak ameriški državlján le pol kilograma sladkorja na leto, danes ga pa porabi 40 kg. Na Angleškem pojé vsaka oseba 38 kg sladkorja letno, na Francoskem 17 kg, v Nemčiji pa 27 kg. V Rusiji je pojedel vsak človek pred vojno 12 kg sladkorja, danes pa le še 2 kg. Najmanj sladkorja v Evropi pojedó Italijani, namreč le 6 kg na osebo. Braziljanci in Japonci pojedó le po 5 kg na osebo, Kitajci pa samo 2 kg.

Potrpežljivo drevo. V Transvaalu v Južni Afriki so limonino drevo obrezali tako, da so mu pustili samo tri veje: na eno vejo so vcepili oranžo, na drugo trto, tretjo so pa pustili kot citrono. Drevo je rodilo vse tri sadove; najprvo dozorijo oranže in citrone, nato trta. Tudi listje je barvano na tri vrste.

Zlato. V mestu Titzroy v Avstraliji so podrlí vse hiše, ker so prišli na sled zlati žili, ki gre skozi mestne kleti; dobili so že veliko zlata.

Leopard. Afriški glavár Murigo je šel na lov na leoparda. Streljal je na veliko zver. Dva spremljevalca sta mislila, da je leopard mrtev, in sta šla k njemu; pa ni bil. V nastalem boju je Murigo, mož nadčloveške moči, leoparda dobesedno zadavil.

1. Rešitev vrhov v 1. številu:

Beri črke po višini vrhov in dobiš:
Visoko vrh planin stojim.

2. Rešitev napisa v 1. številu:

Lakota je hud mojster.

3. Rešitev skrivalice v 1. številu:

Beri črke po številu lističev in dobiš:
Med je muhe smrt.

4. Rešitev lestvice v 1. številu:

D					D
v	e	z	u	v	
e					e
l	l	i	r	i	
m					m
A	g	a	t	a	
š					š
r	o	p	a	r	
o					o
k	o	l	e	k	
í					í
v	p	l	i	v	
d					j
A	t	e	n	e	
j					m
A	z	i	j	a	
n					n
j	u	l	i	j	
e					e

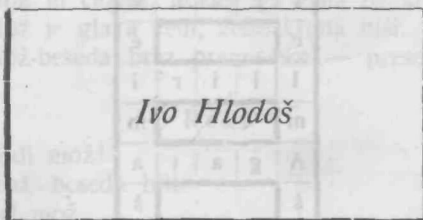
Dve imaš roki v dajanje,
dve imaš roki v jemanje.

1. Obelisk.

a	Soglasnik,
a a a	řekořina,
a a a a a	južno sadje,
c ř ř e e	rabi řolnar,
e e e e g	mořko ime,
g g g h i	usluřbenec,
i i i i j	dobiř na pořti,
k k k l l	skupina ljudi,
l l l m n	te řaka nazadnje,
o o o o o	bog pogan, Slovanov,
p p p p r	ozka pot med hribi,
r r r r r r r	kaznilno orodje,
s s s s t u u	teřka palica,
u u v v v v v	řkodljiva řival.

V Rimu stoji pred cerkvijo svetega Petra velik koniřast kamen — obelisk mu pravijo. Komu v řast je postavljen, bo povedal napis na nařem obelisku v srednji vrsti, ako řrke prav razpostaviř.

2. Posetnica.

Povejte, kaj dela ta deřek?

3. Spreminjevalnica.

Spremeni ko řo mimogredę v del stanovanja in nazadnje v hiřo. Spremeniti pa smeř vselej samo s kriřcem zaznamovano řrko.

k o ř a
 + - - -
 - - + - (del stanovanja)
 + - - -
 - + - -
 + - - -
 h i ř a

4. Vladarski grb.

Kak napis dajo te řrke?

5. Rebus.

Reřilci in imena reřilcev — ki se sprejemajo le tekem 10 dni po izidu lista in se objavlja le imena onih reřilcev, ki bodo reřili vse zagonetke — v prihodnji številki.